

מסכת זבחים

הקדמה

א. כל הקרבנות מתחלקות לשני סוגים: 1. קדשים קלים. 2. קדשי קדשים.

קדשי קדשים: 1. עולה. 2. חטאת. 3. שלמי צבור. 4. אשם.

קדשים קלים: 1. שלמים. 2. תודה. 3. בכור. 4. מעשר. 5. פסח. 6. איל נזיר.

ב. בכל קרבן עושים ארבע עבודות: 1. שחיטה. 2. קבלה. 3. הולכה. 4. זריקה.

ג. שלש מחשבות פוסלות את הקרבנות: 1. מחשבת שינוי השם. 2. מחשבת המקום. 3. מחשבת הזמן.

1. מחשבת שינוי השם - ששחט שלא לשמו כגון שהיה חטאת וחשב לשם קרבן אחר.

2. מחשבת המקום - ששחט את הזבח לשמו על מנת לזרוק דמו או להקטיר ממנו חוץ לעזרה או לאכול ממנו חוץ למקום אכילתו.

3. מחשבת הזמן - ששחט את הזבח לשמו על מנת לזרוק דמו לאחר זמן זריקתו או להקטיר ממנו לאחר זמן הקטרתו או לאכול ממנו לאחר זמן אכילתו, מחשבה זו בלבד מפגלת את הקרבן ולא רק פוסלת אותו.

ד. כל החושב מחשבה שאינה נכונה בקדשים - הרי זה עובר בלא תעשה¹ שנאמר: 'לא יחשבי².

ה. האוכל כזית מקרבן שהוא פסול (בין שנפסל במחשבה בין במעשה בין שאירע בו דבר שפסלו) - עובר בלא תעשה שנאמר: 'לא תאכל כל תועבה³, וחייב מלקות.

ו. האוכל כזית מקרבן שנתפגל במחשבת הזמן - חייב כרת שנאמר: 'פגול יהיה והנפש האכלת ממנו עונה תשאי⁴.

ז. בשר הזבח לאחר שנסתיים זמן אכילתו נאסר באיסור 'נותר', והאוכלו חייב כרת שנאמר: 'ואוכליו עונו ישאי⁵.

ח. טמא שאכל בשר קדשים - חייב כרת שנאמר: 'וטמאתו עליו ונכרתה⁶.

¹ ואינו לוקה מפני שלא עשה מעשה, שאין המחשבה מעשה.

² ויקרא יז, יח

³ דברים יד, ג

⁴ ויקרא ז, ח

⁵ ויקרא יט, כ

⁶ ויקרא ז, כ